Európai Parlament
2024-2029

Foglalkoztatási és Szociális Bizottság

2025/2184(INI)

26.2.2026

JELENTÉSTERVEZET

az „Út a munka világába – Az ifjúsági garancia megerősítése és az ifjúsági garancia létrehozásáról szóló, 2013. április 22-i tanácsi ajánlás felváltása” című, 2020. október 30-i tanácsi ajánlás végrehajtásáról
(2025/2184(INI))

Foglalkoztatási és Szociális Bizottság

Előadó: Hristo Petrov

TARTALOM

Oldal

INDOKOLÁS – TÉNYÖSSZEFOGLALÓ ÉS MEGÁLLAPÍTÁSOK.....3

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÁLLÁSFOGLALÁSÁRA IRÁNYULÓ INDÍTVÁNY.....7

MELLÉKLET: NYILATKOZAT AZ ÉSZREVÉTELEKRŐL.....12

INDOKOLÁS – TÉNYÖSSZEFOGLALÓ ÉS MEGÁLLAPÍTÁSOK

Ennek a végrehajtási jelentésnek egyértelmű célja van: a fiatalok foglalkoztatásának aktív támogatását az uniós menetrend és a nemzeti szakpolitikai intézkedések középpontjában politikai prioritássá kell tenni. Az ifjúsági garancia határozott politikai kötelezettségvállalást jelent, és ígéretet jelent arra, hogy minden 30 év alatti fiatalnak a munkahelye elvesztését vagy az oktatás befejezését követő négy hónapon belül jó minőségű foglalkoztatási, továbbképzési, tanulószerződéses gyakorlati képzési vagy gyakornoki lehetőséget kínál. Ez a 2013-ban tett és 2020-ban megújított kötelezettségvállalás alátámasztja az Európai Unió hitelességét a fiatalokkal szemben.

Az eredmények kézzelfoghatóak. Bár ezek az adatok nem tulajdoníthatók kizárólag az ifjúsági garancia végrehajtásának, az ifjúsági munkanélküliség egy évtized alatt csaknem tíz százalékponttal csökkent az EU-ban. Több mint 60 millió fiatal részesült az ifjúsági garanciarendszerek előnyeiből, és ennek az eszköznek a megerősítése intézményi reformokhoz vezetett a tagállamokban. E politika vonzereje határainkon túlra is kiterjed, mivel a szomszédos országokban, különösen a Nyugat-Balkánon már folyamatban van az ifjúsági garanciarendszerek kidolgozása. Ezek az eredmények azonban nem árnyékolhatják be azt a tényt, hogy az ifjúsági munkanélküliség továbbra is közel háromszor magasabb, mint a teljes népesség körében, és a csökkenő tendencia az elmúlt három évben stagnált. Egyesek számára a helyzet továbbra is sürgető.

A nem foglalkoztatott, oktatásban és képzésben nem részesülő (NEET) fiatalok száma továbbra is riasztó számos tagállamban. Ez a jelenség súlyosabban érinti a nőket, a romákat, a fogyatékossággal élő fiatalokat és más kiszolgáltatott csoportokat. Ez rámutat arra, hogy az egyenmegoldások nem megfelelőek, és hogy az ifjúsági garancia célzott, területi és inkluzív végrehajtására van szükség. E fiatalok munkába állítása nemcsak társadalmi szükségszerűség, hanem stratégiai válasz is a gazdaságainkat hátráltató munkaerő- és készséghiányra.

A hatékony fellépés érdekében pontosan meg kell ismerni a célcsoportokat. A NEET-profilokra vonatkozó részletes adatok hiánya jelentős akadályt jelent. A megfelelő válaszok kidolgozásához elengedhetetlen a NEET-alcsoportok és jellemzőik részletes feltérképezése. Az érintett fiatalokat is be kell vonni a nekik szánt intézkedések kialakításába. Egyetlen integrációs politika sem lehet sikeres a kedvezményezettek aktív részvétele nélkül.

A megerősített ifjúsági garancia végrehajtásának értékelése rávilágít a tagadhatatlan politikai ambícióra és az erős nemzeti felelősségvállalásra, valamint a garancia működőképessé tétele során tapasztalt korlátokra is. Nincs egységes modell, hanem a modellek sokfélesége jellemző, amely tükrözi a tagállamok intézményi hagyományait és munkaerőpiaci realitásait. Egyesek beépítették az ifjúsági garanciát meglévő a rendszereikbe, míg mások célzott modelleket hoztak létre. Egyes országok nemzeti szinten központosított irányítással rendelkeznek, míg mások helyi szintre ruházták át azt. Néhány ország az „első a foglalkoztatás” megközelítést részesíti előnyben, míg mások a képzésre összpontosítanak.

Ez a diverzitás egy érték. Ez azonban nem indokolhatja az ifjúsági garancia végrehajtásában mutatkozó túlzott teljesítménybeli hiányosságokat. Az uniós szintű közvetlen nyomonkövetési mutatók egy ellentmondásos valóságot mutatnak. Túl sok fiatal nem kap ajánlatot négy hónapon belül, és túl kevesen találnak tartós foglalkoztatást. Ugyanakkor a nyomonkövetési mutatókat illetően komoly hiányosságok tapasztalhatók az összegyűjtött adatok mennyisége és

minősége tekintetében. Egy leküzdendő strukturális akadályt képez az, hogy egyes szolgálatok adminisztratív vagy jogi szempontból nem képesek az információk megosztására és az előrehaladás nyomon követésére. A tagállami nyomonkövetési és értékelési rendszerek javításának politikai prioritássá kell válnia.

Ennél is aggasztóbb, hogy a NEET-fiatalok többsége – különösen a munkaerőpiacról leginkább kiszorultak – nem vesz részt az ifjúsági garanciarendszerekben. Azok a fiatalok, akik inaktívak, vidéki vagy marginalizált területeken élnek, és nem szerepelnek az állami foglalkoztatási szolgálatok nyilvántartásában, kívül esnek az intézményi radaron. A végrehajtásért felelős hatóságok gyakran nem rendelkeznek az e csoportok megszólításához szükséges emberi és pénzügyi erőforrásokkal. Ennek következtében éppen a leginkább támogatásra szorulnak részesülnek a legkevésbé támogatásban. Ez a helyzet politikailag elfogadhatatlan. Sürgősen meg kell erősíteni a fiatalok foglalkoztatásának támogatására szakosodott adminisztratív és emberi erőforrásokat, mégpedig az előttük álló kihívásokkal arányos mértékben.

A tudatosság általában alacsony szintű. Több tagállamban az ifjúsági garancia olyan átfogóbb programokba ágyazódik be, amelyek általánosabban a fiatalokat vagy a teljes lakosság foglalkoztatását célozzák, olyannyira, hogy maga az ifjúsági garancia láthatatlanná válik. Egyes kedvezményezettek még arról sem tudnak, hogy ifjúsági garanciaprogramban vesznek részt. Az a politika azonban, amelyet nem határoztak meg és nem is értettek meg, elveszíti hatékonyságát és legitimitását.

A megelőzésnek központi pillérré kell válnia. Az ifjúsági garancia nem működhet elszigetelt politikaként, amely csak a láncolat végén avatkozik be. Az iskolai lemorzsolódás elleni küzdelem, a nehéz helyzetben lévő tanulók támogatása és a kiközvetítést követő támogatás biztosítása elengedhetetlen annak elkerüléséhez, hogy a fiatalok visszacsússzanak a NEET-státuszba. A fenntartható befogadás folyamatos, integrált és következetes megközelítést igényel.

Az előkészítő szakasz szintén döntő fontosságú. Sok kiszolgáltatott helyzetben lévő fiatal nem áll azonnal készen arra, hogy belépjen a munkaerőpiacra. Személyre szabott iránymutatásra, pszichoszociális támogatásra és alapkészségekre irányuló képzésre van szükségük. Ennek a támogatásnak kezelnie kell a társadalmi kirekesztés kiváltó okait, mielőtt ezek a NEET-fiatalok újra beilleszkedhetnének. A megerősített ifjúsági garanciának kiemelt prioritásként kell kezelnie a leginkább marginalizálódott fiatalok aktív befogadását.

Ebben az összefüggésben az informális vagy nem formális keretek között elsajátított készségek validálása stratégiai fontosságú mozgatórugó. Sok fiatal rendelkezik olyan készségekkel, amelyeket a családi, közösségi vagy társadalmi környezetükben fejlesztettek ki, de ezeket hivatalosan nem ismerik el. E készségek validálása felszámolhatja a foglalkoztatás előtt álló akadályokat, és előmozdíthatja a helyi tehetségeket.

Az előkészítés az intézményeket is érinti. Az állami foglalkoztatási szolgálatok és a partnerszervezetek gyakran nem rendelkeznek képzett személyzettel a legösszetettebb helyzetek kezeléséhez. Ezzel elérkeztünk az ifjúsági garancia 25–29 évesekre való kiterjesztéséhez, ami politikailag releváns kérdés, mivel a munka világába való átmenet hosszabb és bizonytalanabb. További források nélkül azonban ez a kiterjesztés gyengíti az erőfeszítéseket, és nem nyújt megfelelő támogatást ennek az új korcsoportnak. Egy valóban egyénre szabott megközelítéshez több erőforrásra van szükség. Ellenkező esetben a

szolgáltatások egységes általánosítása végső soron többe fog kerülni, mivel hosszú távon csak korlátoz eredményeket ér el az egyenlőtlenségek csökkentésében és a NEET-fiatalok integrálásában.

Gondosan mérlegelni kell a javasolt ajánlatok kiegyensúlyozását. Míg a fiatalokra nehezedő pénzügyi nyomást figyelembe véve érthető, hogy foglalkoztatásnak adnak prioritást, a támogatott munkahelyek nem mindig garantálják a hosszú távú integrációt. Egyértelmű bizonyíték erre, hogy gyakran visszakerülnek a bizonytalan foglalkoztatási helyzetbe. Az egyes profilokhoz a legmegfelelőbb ajánlat kiválasztása, illetve az oktatás, a tanulószerződéses gyakorlati képzés, a szakmai gyakorlat és a foglalkoztatás kombinálása szilárdabb és fenntarthatóbb eredményeket hozhat.

Az önkéntesmunka-lehetőségeket érdemes az ifjúsági garancia kínálatának új kategóriájaként beemelni. Egyes fiatalok számára az önkéntesség rugalmas keretet biztosíthat a készségfejlesztéshez, a közösségi kapcsolatok újjáépítéséhez és a foglalkoztatásra való felkészüléshez. Ezeket az új lehetőségeket azonban további finanszírozásnak kell kísérnie annak érdekében, hogy ne ássák alá a meglévő rendszereket.

Az ajánlatok minőségének kérdése továbbra is központi jelentőségű. A megerősített ifjúsági garancia összehangolása az európai minőségi keretekkel és a szociális jogok európai pillérével nem volt elegendő ahhoz, hogy valódi változást hozzon a kedvezményezettek számára. Uniós szinten a nyitott koordinációs módszer lehetővé tenné a bevált gyakorlatok strukturált cseréjét, valamint az értékelési kritériumok harmonizálását és a kiközvetítések minőségének szigorúbb nyomon követését.

Az ifjúsági garancia sikere a minisztériumok, az állami foglalkoztatási szolgálatok, az oktatási szolgálatok, a képzési szolgáltatók, a szociális partnerek, a nemzeti ifjúsági tanácsok, a nem kormányzati szervezetek és a helyi hatóságok közötti szoros partnerségeken is múlik. Az együttműködésen alapuló megközelítés lehetővé teszi egy integrált támogatási hálózat létrehozását, és segít helyreállítani a bizalmat a munkaerőpiacról leginkább kiszorult fiatalokkal.

Meg kell erősíteni az európai gyermekgaranciával való szinergiákat is a 15–18 éves korcsoport támogatásának folytonossága és a sebezhetőségek állandósulásának megelőzése érdekében. Az egyéb uniós befogadási stratégiákkal, például az uniós romastratégiai kerettel vagy az egyenlőségközpontú Unió stratégiáival összehangolt átfogóbb megközelítés megerősítené a fiatalok javát szolgáló intézkedéseket, függetlenül helyzetüktől.

Megfelelő pénzügyi források nélkül semmilyen politikai törekvés sem valósítható meg. Az ESZA+-szal kialakított közvetlen kapcsolat és a 2021–2027-es időszakra vonatkozó többéves pénzügyi keret 12,5%-os célzott allokációja jelentős előrelépést tett lehetővé. Egyes tagállamokban azonban nehézségekbe ütközik a források felhasználása, és a 2028–2034 közötti időszakra vonatkozó többéves pénzügyi keretben megszüntették a meghatározott rendeltetésre elkülönített finanszírozást, ami valódi kockázatot jelent az ifjúsági garancia finanszírozásának fenntarthatóságára és hatékonyságára nézve.

Tekintettel a még mindig egyenlőtlen végrehajtási eredményekre és a tagállamok közötti állandósult különbségekre, politikai erőfeszítésre van szükség a fiatalok munkaerőpiacra való belépésének támogatása érdekében. Amennyiben az ifjúsági munkanélküliség és a NEET-fiatalok aránya meghaladja az uniós átlagot, a Bizottságnak kötelező erejű határozatokat kell

elfogadnia. A cél nem a szóban forgó tagállamok szankcionálása, hanem egyértelmű fejlesztési tervek előírása az adminisztratív kapacitás megerősítése, a célcsoportok – különösen a legnehezebben elérhető célcsoportok – lefedettségének javítása, ambiciózus figyelemfelhívó stratégiák kidolgozása, az ajánlatok minőségének javítása és megbízható adatgyűjtési rendszerek létrehozása érdekében. A végső cél a társadalmi felzárkózás javítása az Európai Unióban, valamint gyakorlati megoldások biztosítása fiataljaink számára.

Az ifjúsági garanciának el kell érnie azt, amire mindig is törekedett: a befogadás, az autonómia és a méltóság hiteles ígéretét minden fiatal számára.

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÁLLÁSFOGLALÁSÁRA IRÁNYULÓ INDÍTVÁNY

az „Út a munka világába – Az ifjúsági garancia megerősítése és az ifjúsági garancia létrehozásáról szóló, 2013. április 22-i tanácsi ajánlás felváltása” című, 2020. október 30-i tanácsi ajánlás végrehajtásáról
(2025/2184(INI))

Az Európai Parlament,

– tekintettel az „Út a munka világába – Az ifjúsági garancia megerősítése” témájában és az ifjúsági garancia létrehozásáról szóló, 2013. április 22-i tanácsi ajánlás felváltásáról szóló, 2020. október 30-i tanácsi ajánlásra[1],

– tekintettel az Európai Unióról szóló szerződés 3. cikkére és az Európai Unió működéséről szóló szerződés 145., 147., 149., 165., 288. és 292. cikkére,

– tekintettel az Európai Unió Alapjogi Chartájára, és különösen annak 14., 15., 21. és 31. cikkére,

– tekintettel a szociális jogok európai pillérére, amelyet a Tanács, a Parlament és a Bizottság 2017. november 17-én hirdetett ki és írt alá, és különösen annak 1., 3. és 4. elvére,

– tekintettel a Tanács ifjúsági garancia létrehozásáról szóló, 2013. április 22-i ajánlására[2],

– tekintettel a Bizottság „Egyenlőségközpontú Unió: a romák egyenlőségének, társadalmi befogadásának és részvételének előmozdítását célzó uniós stratégiai keretrendszer” című, 2020. október 7-i bizottsági közleményre (COM(2020) 620 final),

– tekintettel az európai gyermekgarancia létrehozásáról szóló, 2021. június 14-i (EU) 2021/1004 tanácsi ajánlásra[3],

– tekintettel az európai szemeszter keretére és az országspecifikus ajánlásokra,

– tekintettel a Foglalkoztatási Bizottságnak (EMCO) az ifjúsági garanciára vonatkozó nyomonkövetési és jelentéstételi keretére, beleértve a közvetlen nyomonkövetési mutatókat, a nyomonkövetési mutatókat és a végrehajtás többoldalú felügyelete során használt fő üzeneteket,

– tekintettel az Eurostat ifjúsági munkanélküliségre és a nem foglalkoztatott, oktatásban és képzésben nem részesülő fiatalokra (NEET-fiatalok) vonatkozó mutatóira,

– tekintettel a Bizottságnak az ifjúsági garancia végrehajtásáról szóló nyomonkövetési jelentéseire és adatgyűjtésére,

– tekintettel az Európai Szociális Alap Plusz (ESZA+) létrehozásáról és az 1296/2013/EU rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2021. június 24-i (EU) 2021/1057 európai

[1] HL C 372., 2020.11.4., 1. o.
[2] HL C 120., 2013.4.26., 1. o.
[3] HL L 223., 2021.6.22., 14. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/reco/2021/1004/oj

parlamenti és tanácsi rendeletre[4],

– tekintettel a színvonalas és eredményes tanulószerződéses gyakorlati képzés európai keretrendszeréről szóló, 2018. március 15-i tanácsi ajánlásra[5],

– tekintettel a szakmai gyakorlatok minőségi keretrendszeréről szóló, 2014. március 10-i tanácsi ajánlásra[6],

– tekintettel a fenntartható versenyképességet, a társadalmi méltányosságot és a rezilienciát célzó szakképzésről szóló, 2020. november 24-i tanácsi ajánlásra[7],

– tekintettel a nem formális és az informális tanulás eredményeinek érvényesítéséről szóló, 2012. december 20-i tanácsi ajánlásra[8],

– tekintettel az Európai Számvevőszék „Uniós ifjúsági garancia: az első lépések megtörténtek, de kockázatok várhatók a végrehajtás során” című, 2015. március 24-i 3/2015. sz. különjelentésére, valamint az „Ifjúsági munkanélküliség – hoztak változást az uniós szakpolitikák?” című, 2017. április 4-i 5/2017. sz. különjelentésére,

– tekintettel a Parlamenti Kutatási Szolgáltatások Főigazgatósága által 2025. december 18-án közzétett, „A megerősített ifjúsági garancia végrehajtása – Trendek az uniós tagállamokban, hatás, uniós finanszírozás és irányítás” című európai végrehajtás-értékelési tanulmányra,

– tekintettel az ifjúsági garanciáról szóló, 2020. október 8-i állásfoglalására[9],

– tekintettel eljárási szabályzata 55. cikkére,

– tekintettel a Kulturális és Oktatási Bizottság véleményére,

– tekintettel a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság jelentésére (A10-0000/2026),

A. mivel a megerősített ifjúsági garancia a tagállamok kötelezettségvállalása a 30 év alatti fiatalok felé, hogy a munkahelyük elvesztését vagy az iskolarendszerű oktatásban való részvételük befejezését követő négy hónapon belül jó minőségű foglalkoztatási lehetőséget, illetve továbbképzési, tanulószerződéses gyakorlati képzési vagy gyakornoki képzési lehetőséget kínálnak nekik;

B. mivel nehéz közvetlen ok-okozati összefüggést megállapítani a megerősített ifjúsági garancia végrehajtása, valamint a NEET-fiatalok arányának és az ifjúsági munkanélküliségnek a csökkenése tekintetében megfigyelt eredmények között;

Jelentés az ifjúsági garancia végrehajtásáról

1. üdvözli az uniós munkaerőpiacok erős teljesítményét és a történelmileg alacsony

[4] HL L 231., 2021.6.30., 21. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/1057/oj.
[5] HL C 153., 2018.5.2., 1. o.
[6] HL C 88., 2014.3.27., 1. o.
[7] HL C 417., 2020.12.2., 1. o.
[8] HL C 398., 2012.12.22., 1. o.
[9] HL C 395., 2021.9.29., 101. o.

munkanélküliségi rátákat; sajnálja azonban, hogy ez a tendencia nem gyakorol nagyobb hatást a fiatalokra, akiknek a munkanélküliségi rátája 15% körül mozog, ami még mindig közel háromszor magasabb, mint az általános népesség rátája;

2. üdvözli, hogy a nem foglalkoztatott, oktatásban és képzésben nem részesülő fiatalok (NEET-fiatalok) aránya csökkenő tendenciát mutat az EU-ban az ifjúsági garancia bevezetése óta, amely 2024-ben 11,1%-ra esett vissza; megjegyzi azonban, hogy a tagállamok között eltérések vannak: egyesek már elérték a 2030-as célt, míg más tagállamokban még mindig riasztóan magas a NEET-fiatalok száma;

3. hangsúlyozza, hogy az ifjúsági garancia közvetlen nyomonkövetési mutatói jelentős és tartós kihívásokra utalnak az ifjúsági garanciarendszerek működésbe lépése és megvalósítása terén; kiemeli különösen, hogy 2024-ben a résztvevők több mint fele (54%) több mint négy hónapig az előkészítő szakaszban maradt, és hogy az előkészítő szakaszból való pozitív és időben történő kilépések az esetek kevesebb mint felét tették ki (45,1%);

4. hangsúlyozza, hogy a nyomonkövetési mutatókat számos tagállamban adathiány és módszertani hiányosságok jellemzik;

5. hangsúlyozza, hogy egyes fiatalok különösen kiszolgáltatott szociális helyzetben vannak, és jobban ki vannak téve a munkanélküliség kockázatának, a képzéshez és a készségfejlesztéshez való hozzáférés terén pedig strukturális akadályokba ütköznek;

6. hangsúlyozza, hogy az ifjúsági foglalkoztatási kezdeményezés ESZA+-ba való integrálása azt a kötelezettséget vonta maga után, hogy az ESZA+ 12,5%-át a fiatalok foglalkoztatását, a szakképzést és az iskolából a munka világába való átmenetet előmozdító intézkedésekre és reformokra kell fordítani azon tagállamok esetében, ahol a NEET-fiatalok aránya meghaladja az uniós átlagot; mély sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy ez az elkülönítés, amely az ifjúsági foglalkoztatási kezdeményezés öröksége, nem szerepel a 2028–2034 közötti időszakra vonatkozó többéves pénzügyi keretre irányuló bizottsági javaslatban;

A megerősített ifjúsági garancia hatása

7. elismeri, hogy a megerősített ifjúsági garancia a tagállamokban az intézményi reformok és a szakpolitikai innovációk katalizátoraként működött, és a fiatalokra vonatkozó aktív munkaerőpiaci politikák átszervezésének átgondolását is ösztönözte;

8. hangsúlyozza, hogy a megerősített ifjúsági garancia egyenlőtlen hatást fejt ki a tagállamok között a végrehajtás és a megerősítés konkrét elemei tekintetében;

9. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a megerősített ifjúsági garancia programjainak ismertsége továbbra is alacsony a fiatalok és bizonyos mértékig azon hatóságok körében, amelyek nem a programokért vagy a foglalkoztatási kérdésekért közvetlenül felelős hatóságok;

10. megjegyzi, hogy a kapcsolatteremtés továbbra is a megerősített ifjúsági garancia végrehajtásának egyik fő akadálya; sajnálja, hogy az intézkedések főként passzívak, és csak az állami foglalkoztatási szolgálatoknál regisztrált NEET-fiatalokon alapulnak;

11. aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy a megerősített ifjúsági garancia programjai méltányosak-e abban a tekintetben, hogy képesek-e elérni a kiszolgáltatott és inaktív csoportokat, különösen a távoli térségekben, például a roma közösségekben;

12. aggodalmát fejezi ki amiatt a megfigyelt tendencia miatt, hogy a megerősített ifjúsági garancia rendszereiben a személyre szabott szolgáltatásokról az általános szolgáltatásokra térnek át;

13. megjegyzi, hogy annak ellenére, hogy hangsúlyt fektettek a minőségi kritériumok uniós keretekkel való összehangolására, az ajánlatok minősége a megerősített ifjúsági garancia bevezetése óta nagyon korlátozott érdemi javulást mutatott;

14. úgy véli, hogy a megerősített ifjúsági garancia nem érte el teljes mértékben célkitűzéseit, és további javításokra van szükség az eszköz törekvései és gyakorlati végrehajtása közötti szakadék áthidalása érdekében;

Ajánlások

15. felszólítja a tagállamokat, hogy célzottan javítsák az állami foglalkoztatási szolgálatok és a megerősített ifjúsági garancia végrehajtásáért felelős egyéb nemzeti szervezetek sajátos adminisztratív kapacitásait;

16. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy nyújtsanak átfogó támogatást a NEET-fiatalok előtt álló összetett akadályok kezeléséhez annak érdekében, hogy a NEET-fiatalok foglalkoztatási helyzetének kezelése előtt leküzdjék a társadalmi kirekesztés kiváltó okait;

17. hangsúlyozza, hogy a megerősített ifjúsági garancia sikeres végrehajtásának biztosításához elengedhetetlen az együttműködésen alapuló megközelítés; felszólítja a tagállamokat, hogy erősítsék meg a minisztériumok, az állami foglalkoztatási szolgálatok, a szociális partnerek, a munkaerőpiaci szereplők, a nemzeti ifjúsági tanácsok és a civil társadalom közötti együttműködést központi és helyi szinten annak biztosítása érdekében, hogy mindenki a NEET-fiataloknak nyújtott szolgáltatások integrált hálózatában dolgozzon;

18. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a megerősített ifjúsági garancia programjaiba építsék be az iskolai lemorzsolódásra összpontosító megelőző intézkedéseket a fiatalok életére gyakorolt későbbi hatások elkerülése érdekében;

19. felszólítja a tagállamokat, hogy erősítsék meg szakképzési kínálatukat, és korszerűsítsék egész életen át tartó tanulási rendszereiket, különösen azáltal, hogy a nemzeti modellekkel összhangban megvizsgálják az egyéni képzési számlák vagy képzési alapok lehetőségeit;

20. kéri, hogy mind uniós, mind nemzeti szinten teremtsenek nagyobb szinergiát az ifjúsági garancia és a gyermekgarancia eszközei között, különösen annak érdekében, hogy folyamatos támogatást nyújtsanak a rászoruló gyermekeknek, 15–18 éves kortól kezdve, amikor fiatal felnőtté válnak; hangsúlyozza, hogy ennek az integrált megközelítésnek a „gondozási szakadék” jelenségének megelőzésére kell irányulnia;

21. felszólítja a tagállamokat, hogy nemzeti és helyi szinten erősítsék meg a kiszolgáltatott NEET-fiatalokat célzó tájékoztatási intézkedéseket, és e csoport aktiválását tegyék a megerősített ifjúsági garancia végrehajtásának kiemelt prioritásává;

22. felszólítja a tagállamokat, hogy a 2012. évi tanácsi ajánlással összhangban erősítsék meg a nem formális és az informális tanulás érvényesítésére szolgáló rendszereiket; ösztönzi e rendszerek oly módon történő kiigazítását, hogy azok elérjék a kiszolgáltatott NEET-fiatalokat azáltal, hogy növelik az érvényesítésért felelős személyek kapacitásait, vagy egyedi intézkedéseket kínálnak, miközben biztosítják ezen eljárások minőségét;

23. felszólítja a tagállamokat, hogy állítsák helyre a megerősített ifjúsági garancia programjai keretében a készségfejlesztésre nyújtott ajánlatok közötti egyensúlyt azáltal, hogy alapértelmezett intézkedésként csökkentik a foglalkoztatástól és a támogatott munkahelyektől való függést;

24. javasolja, hogy hozzanak létre egy ötödik ágat a megerősített ifjúsági garancia rendszerei számára, amely az önkéntességi lehetőségekre összpontosít; hangsúlyozza, hogy az önkéntesség javíthatja a NEET-fiatalok készségeit és foglalkoztathatóságát, és alkalmas arra, hogy rugalmasabban befogadja a kiszolgáltatott helyzetben lévő fiatalokat;

25. felhívja a Bizottságot, hogy vezessen be nyitott koordinációs módszert a megerősített ifjúsági garancia ajánlatainak minőségére vonatkozóan;

26. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a következő többéves pénzügyi keretben rendeljenek megfelelő finanszírozást a megerősített ifjúsági garanciához, különösen az uniós források elkülönítésének fenntartásán keresztül;

27. sürgeti a tagállamokat, hogy az összegyűjtött adatok minősége és teljessége tekintetében jelentősen erősítsék meg a megerősített ifjúsági garancia végrehajtásának nyomon követésére szolgáló rendszereiket;

28. megjegyzi, hogy a megerősített ifjúsági garancia végrehajtásának eredményei egyenetlenek, és hogy az azonosított kihívások ma is relevánsak; felszólítja a Bizottságot, hogy rendes jogalkotási eljárás keretében fogadjon el határozatokat azon tagállamokra vonatkozóan, amelyek ifjúsági munkanélküliségi rátája és NEET-rátája meghaladja az uniós átlagot;

°

° °

29. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.

MELLÉKLET: NYILATKOZAT AZ ÉSZREVÉTELEKRŐL

Az eljárási szabályzat I. melléklete 8. cikkének megfelelően az előadó kijelenti, hogy jelentésébe olyan észrevételeket foglalt bele, amelyeket a kötelező átláthatósági nyilvántartásról szóló intézményközi megállapodás[1] hatálya alá tartozó alábbi érdekképviselőktől vagy harmadik országok hatóságainak – többek között ezen országok diplomáciai képviseleteinek és nagykövetségeinek – alábbi képviselőitől kapott az eljárás tárgyához kapcsolódó kérdésekben a jelentéstervezet elkészítése során:

1. A kötelező átláthatósági nyilvántartásról szóló intézményközi megállapodás hatálya alá tartozó érdekképviselők
European Youth Forum
Youth Guarantee coordinator in Bulgaria
Fundación Secretariado Gitano
European Commission (DG EMPL)
European Commission (DG EAC)
European Trade Union Confederation (ETUC)
European Training Foundation
Business Europe
CEDEFOP
Youth Guarantee coordinator in Czechia
Youth Guarantee coordinator in Romania
Eurofound
Office of the Youth Guarantee coordinator in France

A fenti felsorolás az előadó kizárólagos felelősségi körében készült.

Amennyiben a felsorolásban természetes személyek saját nevükkel vagy feladatkörükkel vagy mindkettővel azonosítva szerepelnek, az előadó kijelenti, hogy az érintett természetes személyeknek megküldte az Európai Parlament 484. sz. Adatvédelmi nyilatkozatát (https://www.europarl.europa.eu/data-protect/index.do), amely meghatározza a személyes adataik kezelésére alkalmazandó szabályokat és az említett adatkezeléshez kapcsolódó jogokat.

[1] Intézményközi megállapodás (2021. május 20.) az Európai Parlament, az Európai Unió Tanácsa és az Európai Bizottság között a kötelező átláthatósági nyilvántartásról (HL L 207., 2021.6.11., 1. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_interinstit/2021/611/oj).